

Strejdo, scházíš nám jak sůl

Helena Vondráčková

Ten dům, kde žil strejda, dnes nás nezvedá.
Dřív, kdo jen vstoupil hned v něm pookřál.
Hostitel všechno stih',
nešťastným vrátit smích,
chladem prokřehlý sál změnit v úl.
Dneska, strejdo, scházíš nám jak sůl.

Tys nás učil vnímat rytmus století
i nést hlavu vzpříma, z prachu vstát vzápětí.
Od nás žáků mnoho chtěls',
ale nikdá neuměls'
ani nad jedním z nás zlomit hůl.
Dneska, strejdo, scházíš nám jak sůl.

Ty měl jsi předstih,
tvůj kompas a v něm střelka
vždy řekly ti dřív, kam se dát.
I v útlých pěstích
se našla síla velká.
Tam uvnitř tys nonstop byl mlád.

A show, gagy, špílce měl jsi rád, jak tě znám.
S úsměvem pošetilce zesměšnils sebe sám.
Časně vstals, pozdě leh,
říkals : kouknou, mám spěch,
po mně nesmí zůstat prázdný stůl.
A teď, strejdo, scházíš nám,
dneska, strejdo, scházíš nám,
prostě, strejdo, scházíš nám jak sůl.

Aplaus a úspěch, co slávy, řekni sám.
A ty řeks jako grand - já nic, já jen muzikant.
A za tóny hudby dals srdce půl.
Dneska, strejdo, scházíš nám,
ano, strejdo, scházíš nám,
prostě, strejdo, scházíš nám jak sůl,
jak sůl,
jak sůl